

Kød og kunst

Med politisk demonstration, teatralisk griseslagtning og nøgent kvindekød protesterede kunstgruppen In Vivo i går i Herning mod kunstmessernes kommercielle stangkunst. Samtidig kritiserede kunstnerne, at det blot er kunst og ikke økologiske fødevarer, der er fritaget for moms. Aktionen bliver nu politianmeldt.

HENRIK BROCH-LIPS

Baaang! Grisen hang i nogle blå reb midt på den lille intime scene og havde lige fået knaldet en kugle midt i panden. Sjaacchh. Dyrslægen flånsede sin kniv dybt i grisens hals, og blodet fossede ud. Videofotografer fra de landsdækkende tv-stationer og det meste af den danske verdenspresse kunne nu ikke længere dy sig og trængte uahæmmet op til scenen for at kæmpe for det bedste shot.

Der var ellers ikke mange i den lille flok demonstranter, der blot en halv time før havde stået i strid blæst og frosset uden for Herning Kongrescenter. Med politiske bannere med tekster som 'Øko-moms nu' og 'Kød som kunst' og en nuttet økologisk gris i et bur på hjul forsøgte de ellers at gøre opmærksom på dyrevelfærd og det urimelige i, at kunst unddrager sig moms, mens sunde, økologiske madvarer får lagt de 25 procent oveni. Anledningen var åbningen af landets mest velbesøgte kunstmesse Art Herning, der er kunsthändlerens Mekka.

Smurt ind i griseblod

Men det var ikke det budskab, pressen flokkedes om at viderebringe. De ville have Yula: Den solariestegte brunette med de store bryster, der var kommet helt til heden fra København. Hun entrede pludselig scenen, nøgen og helt glat, i kulturhuset Kulturellen. Hun smurte sig ind i griseblod og hængte både bleg medisterpølse og slatne flæskestege på sin velnærede krop. Til dunkende rytmer vimsede hun lidt rundt og forsvandt lige så hurtigt, som hun var kommet ind.

»Med et vigtigt, politisk budskab vil vi udfordre den kommercielle og ligeegyldige stangkunst, som man for eksempel møder på kunstmesser som den i Herning«, sagde initiativtageren til demonstrationen og den politiske aktion, Christian Tangø. Han er århusiansk billedkunstner og bannerfører i den nystiftede kunstgruppe In Vivo Experiment.

»Vi aktionerer også for den politiske og satiriske kunst. Vi skal igen have kunsten til at blande sig i vigtige spørgsmål i samfundsdebatten, hvis den ikke skal ende som smagløs og ufarlig flæskesteg.«

Of netop flæskesteg blev den grufulde skæbne for den lille gris, der bar navnet Serimner. Den havde ellers nydt femten minutters berømmelse af Warholiske dimensioner, da den lille aktionsgruppe blev omkranset af journalister, fotografer, et par kunstner-hangarounds og en tilsynsførende dyrslæge, da de gik i proces-

sion ned mod Kulturellen. Her ventede pressen og et par gæster på grisens performance og konkurrenten Yulas nøgenheds efter at have studeret Christian Tangøs popkunstinspiration, økomærkede stemplede kollager og en lille videofilm, der provokerende fremførte, at der er 25 millioner svin i Danmark medregnet de ca. 20 millioner, der slages årligt.

Mere moms på sukker

»Det er rigtig godt med sådan en performance. Kunst kan skabe langt større opmærksomhed om vigtige politiske budskaber, end vi er i stand til på Christiansborg«, sagde SF-politikeren Kristen Touborg, mens han skelede hen til scenen, der nu var et stort blodbad.

»Jeg vil gøre meget for at få sat moms ned på sund, økologisk mad og sat den op på sukker og slik«. Han har ofte været med til at slagte grise hjemme på familiens gård, så ofringen af den lille gris badet i lys og larm midt på scenen kunne ikke provokere ham. Tværtimod:

»Der var helt styr på det. Grisen så ud til at have det godt, før den blev skudt«, sagde han.

Det var Jørgen Jensen, kredsformand for Dyrenes Beskyttelse, bestemt ikke enig i:

»Det er helt absurd, at man skal aflive et dyr midt i rampelyset for at få sit budskab ud. Ved den her performance er der helt klart blevet overtrådt en række etiske regler. Bl.a. at dyr ikke må stresses før slagtning. Og det blev grisen i høj grad ved at blive slæbt igennem Hennings gader, og da den måtte opleve stærkt projektørlys og larm her på scenen«, sagde han. Han sagde ikke noget om Yula, men fortsatte vredt:

»På mandag indgiver jeg politianmeldelse, og vores direktør Ole Mønster tager kontakt til miljøminister Troels Lund Poulsen for at bede om at få forbudt aflivning af dyr blot for underholdningens skyld.«

Han kunne overhovedet ikke se In Vivos demonstration og performance som kunst og tog derfor ikke stilling til, hvorvidt griseaktionen var avantgardekunst, eller om det blot var den samme masseproducerede stangkunst, som de aktionerende kunstnere demonstrerede imod.

Dyreslagtninger og rituelle blodudgydelser er ikke ligefrem noget nyt fænomen efter bl.a. den østrigske wieneraktionist Hermann Nietschs korsfæstelser, dyreslagtninger og udgydelse af varmt blod over nøgne kroppe i 60'erne og danske Bjørn Nørgaards berømte hesteofring i 1970 som protest mod Vietnamkrigen.

kultur@pol.dk

Kunst med nosser

Griseslagtningen i Herning blev fulgt op med uddelingen af en pris bestående af et par svinenosser.

HENRIK BROCH-LIPS

Lige efter griseslagtningen og Yulas nøgenperformance fik rektor for det Kongelige Danske Kunstakademi Mikkel Bogh overrakt den nyindstiftede In Vivo pris. Det var et par svinenosser i formalin, og de blev givet ham som tak for hans enestående og offentlige kamp for en kritisk kunst, der tager stilling:

»Mikkel Bogh skal have vores nye pris, fordi han repræsenterer en videnskabelig tilgang til kunsten som fænomen - og endda formidlet i et letfatteligt sprog«, sagde Christian Tangø, da han overrakte prisen til rektoren, der var rejst den lange vej fra hovedstaden til Herning. Initiativtageren til dagens politiske aktioner un-

derstregede, at prisen bestemt ikke var ment ironisk:

»Hans tanker svarer nøje til vores manifest«, fastslog Tangø.

Selv sagde Mikkel Bogh, at han ikke ville tage stilling til om In Vivos performances var kunst, men han kunne forsikre, at svinorganerne nu skal stå hjemme på hans kunsthylde og evigt minde ham og hans familie om, at man skal have nosser til nogen gange at turde sige fra over for den kommercielle verden:

»Jeg vil kigge på nosserne, når jeg mangler mod«, sagde han.

På spørgsmålet om Mikkel Bogh også var kommet til Herning for at se kunstmessen Art Herning svarede han:

»Jeg skal ikke til kunstmessen.«
»Jeg under gerne kunstnerne et godt salg, men personligt bryder jeg mig ikke om stemningen eller om den markedsførelse af kunsten, der er på kunstmesser«, pointerede Kunstakademiets rektor, Mikkel Bogh.

kultur@pol.dk